

ZALÁN TIBOR

Új idők emléktelensége

*A csuklófelvágós versek i
deje lejárt Nem a szenvedés
ed vált érdektelenné A szenv
edés maga Aki nem tud rö
högni a hullakamrában Par
izeres szendvicset majszolni
a vágóhídon Az nem a kor
gyermek A költő tréfál és
tréfát űz a verssel És tréfát*

*űz a versből Nem esik nehéz
ére összekeverni a könny
űséget a könnyedséggel A
szakadó hó sem az ég megkönny
ebbülése A hóemberép
ítés eszköze Alkalom sí
eléshez snowboardozáshoz Kár
omkodáshoz hogy meddig kell még
seperni ezt a kurva havat*

*Ha tétek nincsenek s az irány
ok leginkább az összezavart
ságban értelmezhetők egyszer
ű megállni a lényegéből
kifordult időben Röhögni
talán Nevettetni meg kötel
esség Vagy parancsra nevetni
Vagy okádás közben neveltet
ni Olyan ez mintha medence*

*nélkül tempót gyakorolni Ap
ró pénzre váltani az árnyak
aranyát Bér és arány Hamis
fémek a sors sárga fogsorá
ban A múltból nem építkezik
jövő Jelen nincs Mert nincs jelen
a kettő között sincs se semmi
Nincs átmenet Kontinuitás
Így az okból sem lesz okozat*

*A fényből terv A légszomjból meg
érkezés a nyugalom centrum
ába Persze a nyugalom is
csak illúzió Mint a perem
felé tartás hierarchiá
ja A nincsből megképződik a
lemondás mitológiája
Szerte pancsolódó lélek a
ritmikus vergődése Már mind*

*en el van mondva Ahogy már mind
en leíratott Hazug pap
irokon hamis igék dűnnyög
ése A nyelvtelenség évad
ában devalválódott eszmék
et hímeznek kék falvédőkre
a funkciótlanság prófétá
i Gyártják a használhatlan
ság imakönyveit Mindegy ha*

*élet Mindegy ha halál Mindegy
ha a közéjük szorult Megszól
íthatatlan Éjszaka esett
De már csak árfolyamokra ér
vényes az ilyen mondat A költ
észet így megfogalmazása
ban is kínosan komikus A
hogy a költő sem több a fűrész
por aranyában felbukó mag*

*ányos bohócnál Éjszaka es
ett Sírt az Isten Siratta hogy
a neve már kimondhatatlan
Ázott kopott hajléktalan a
hogy a Sion hegy lábánál hev
er A hegyre felérésről le
mondott lélek S ha felérne is
kivesztek szájából a szavak
A kőtáblák szétlopkodott cser*

*epeiből a megmondók disz
nóóljait rakták fel Hitvány
ezüstök gurulnak véres köv
eken Nyírfaerdőkre emlék
ezik És szégyelli magát Ez
már az új idők emléktelen
sége Az emlékezés már nem
emlékre vonatkozik Minden
megíratott A felejtés is*